

FOAIE PAROHIALĂ IANUARIE 2021

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

„Domnul i-a zis lui Moise: «Spune întregii adunări a fiilor lui Israel: **Fiți sfinți, căci sfânt sunt eu, Domnul Dumnezeu vostru!...**»” (Lev 19,1-2). Oare această cerință adresată vechiului popor al lui Dumnezeu mai este valabilă și pentru noul popor al lui Dumnezeu, care suntem noi, cei botezați? **Dumnezeu așteaptă cu adevărat de la oameni sfințenia vieții lor, virtutea tăcerii, a umilinței și a simplității.** La acest lucru trebuie să tindem mereu și pentru el trebuie să luptăm toată viața. Așadar, noi toți trebuie să-i urmăm/imităm pe sfinți și să ducem o viață sfântă. Trebuie să ajungem sfinți!

Astăzi „Suntem tentați să credem că sfințenia este rezervată numai celor care se pot ține la distanță de ocupațiile comune, pentru a petrece timp îndelungat în rugăciune. Nu este așa! Toți suntem chemați să fim sfinți trăind viețile noastre cu iubire și oferind fiecare mărturia noastră proprie, în ocupațiile de zi cu zi, acolo unde ne aflăm.” (*Gaudete et exsultate*). **Pentru a putea intra în cer, toți trebuie să ne sfințim; Dumnezeu vrea asta și în virtutea Botezului primit toți avem aceeași demnitate în fața lui Dumnezeu și suntem uniți de aceeași vocație: chemarea la sfințenie.**

Așa cum am văzut, deja în Vechiul Testament Dumnezeu a spus: „**Fiți sfinți, căci sfânt sunt eu, Domnul Dumnezeu vostru!**”, iar în Noul Testament, această poruncă este repetată de mai multe ori de Mântuitorul nostru. Isus a spus: „**Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru din cer este desăvârșit!**” (Matei 5, 48). După cum se poate vedea, este mai mult decât un sfat, este de-a dreptul o poruncă. O poruncă venită chiar de la Dumnezeu. Această poruncă este grea, dar nu imposibilă, deoarece Dumnezeu, fiind înțelepciunea veșnică, nu poate porunci ceva imposibil de realizat, iar dacă această poruncă este grea, Dumnezeu ne-a promis ajutorul său pentru a o îndeplini: „Pentru că fără mine nu puteți face nimic” (Ioan 15, 5). Deci, ajutorul pentru a deveni sfinți vine tot de la El! Sfântul Apostol Paul în Scrisoarea către Galateni ne asigură: „Dumnezeu l-a trimis pe Duhul Fiului său în inimile noastre...” (4,6).

Vocația, chemarea noastră la sfințenie sunt dorite de Dumnezeu încă din veșnicie. În aceste zile ale Crăciunului am ascultat cuvântul care ne spune: „Fraților, binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare spirituală în cele cerești, în Cristos, întrucât ne-a ales în el mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și neprihăniți înaintea lui!” (Efeseni 1, 3-4). În vechime, numele de creștin era sinonim cu acela de sfânt, deoarece Sfântul Paul, în mai multe din scrisorile sale, îi numește sfinți pe creștinii cărora le scrie, pentru că purtarea lor se aseamăna cu aceea a sfinților, încât păgânii se

mirau de dragostea cu care aceștia se iubeau unul pe altul: „Uitați-i cum se iubesc!”.

Prin Botez am fost născuți a doua oară: „din apă și din Duh”. Acest lucru se vede din dialogul lui Isus cu Nicodim, un conducător al iudeilor. „Adevăr, adevăr îți spun, dacă cineva nu se naște din nou, nu poate să vadă Împărăția lui Dumnezeu! Nicodim i-a zis: „Cum poate să se nască un om când este bătrân? Oare poate să intre din nou în sânul mamei sale și să se nască?”. Isus i-a răspuns: „Adevăr, adevăr îți spun: dacă cineva nu se naște din apă și Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3, 3-5). Așadar, **prin Botez am fost născuți pentru Dumnezeu, am intrat în rândul copiilor săi!** Dar așa cum în familiile noastre sunt copii buni și copii mai puțin buni, copii ascultători și copii neascultători, tot așa se întâmplă și în ceea ce privește viața de credință. Sfântul Vasile cel Mare, în *Tratatul despre Duhul Sfânt* spune: „Celui care nu mai trăiește după trup, ci se lasă călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și este numit fiu al lui Dumnezeu, și devine conform imaginii Fiului lui Dumnezeu, i se dă denumirea de „spiritual”. Așa cum capacitatea de a vedea se află în ochiul sănătos, la fel, lucrarea Duhului Sfânt este în sufletul purificat”.

În Timpul sfânt al Crăciunului s-a proclamat de trei ori Prologul Evangheliei lui Ioan, pentru a se întipări bine în mințile și în inimile noastre: „**A veniți la ai săi, dar ai săi nu l-au primit. Însă celor care l-au primit, celor care cred în numele lui, le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu,**

care nu din sânge, nici din voința trupului, nici din voința bărbatului, ci din Dumnezeu s-au născut” (Ioan 1, 11-13). Această „devenire” de copii ai lui Dumnezeu începe odată cu botezul și se va desăvârși în veșnicie, doar că noi nu trebuie să împiedicăm harul să lucreze în inimile noastre, nu trebuie să ne împotrivim Duhului care lucrează în noi. Bătrânul Simeon, din îndemnul Duhului s-a dus la templu

hrănit, iubit de părinți. **Copilul lui Dumnezeu, cel botezat, adică eu și tu, noi toți trebuie să fim spălați în sacramentul Spovezii, sacramentul iertării și al milostivirii; trebuie să fim hrăniți cu hrana cerească, Sfânta Împărtășanie; trebuie să fim îmbrăcați cu harul lui Dumnezeu și ținuți la pieptul și la Inima lui Dumnezeu, așa cum o mamă își ține odorul. Copilul este mereu gata să ierte dacă se supără; adulții, nu!**

chiar atunci când Maria și Iosif l-au prezentat pe Isus Domnului; de aceea a primit privilegiul, darul de a-l lua în brațele sale pe Fiul lui Dumnezeu.

Dumnezeu vrea să fim copiii săi! Isus spune: „Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la mine, căci împărăția cerurilor este a acelor care sunt ca ei!” (Matei 19, 14). Nu spune să fim adulții săi, ci copii, deoarece copiii sunt total dependenți de părinți; fără ajutorul și ocrotirea lor, nu se descurcă, sunt pierduți. La fel este și omul fără Dumnezeu! Copilul trebuie spălat, îmbrăcat,

Ca adult, dacă te cerți, uiți să te mai împaci, să mai ierți; copiii, nu!

Asta înseamnă să-l ascultăm pe Domnul, să vrem să fim sfinți! Dacă sufletul nu este spălat deseori în sacramentul Spovezii, dacă sufletul nu este hrănit deseori în Sacramentul Euharistiei, ce se va întâmpla cu acel suflet? Exact ce se întâmplă cu un trup nespălat: miroase urât; exact ce se întâmplă cu un trup nehrănit: moare. **Așa cum capacitatea de a vedea se află în ochiul sănătos, la fel lucrarea Duhului Sfânt este în sufletul purificat.**

Un lucru foarte important și demn de reținut: **copii ai lui Dumnezeu, sfinți nu trebuie să fim doar în biserică, la Liturghie; nu doar când ne facem rugăciunea dimineța, la prânz și seara; nu doar duminica sau la sărbători; sau la Paște și cu ocazia Crăciunului.**

Sfântul Andrei și Sfântul Ioan, viitorul evanghelist, au stat mai întâi la școala lui Ioan Botezătorul. Acesta, într-o zi li-l arată pe cel despre care le-a vorbit, pe Isus: **„Iată-l pe mielul lui Dumnezeu!”** (Ioan 1, 36). La fel suntem și noi când auzim „glasul” celui care predică la Sfânta Liturghie; apoi, când preotul spune înainte de a ne împărtăși: „Iată mielul lui Dumnezeu, iată-l pe acela care ia asupra sa păcatele lumii”, fiecare dintre noi, asemenea lui Andrei și evanghelistului Ioan, ar trebui să mergem după Isus. Dacă mergem după dânsul, dacă vede că ne interesează sincer persoana sa, el se întoarce și ne întreabă: „Ce căutați?” (Ioan 1, 38). Noi ar trebui să-i răspundem: sfințenia, credința, paradisul, iubirea ta, pe tine însuși te căutăm, Isuse! Și, mergând mai departe cu întrebările, vom spune: „Învățătorule, unde locuiești?”, el ne va invita și pe noi: „Veniți și vedeți!” și am rămâne la el și cu el pentru totdeauna.

Și astfel cei doi, **Andrei și Ioan evanghelistul, au devenit sfinți pentru că l-au căutat, l-au găsit, l-au urmat pe Isus, au stat cu el și acum sunt cu el pentru veșnicie. Iar el le-a arătat Cerul, locul unde El locuiește.**

Revenind la porunca lui Dumnezeu, despre care am vorbit la începutul reflecției noastre – aceea

de a fi sfinți – , putem rezuma modul în care se poate împlini această poruncă folosind cuvintele din prima scrisoare a Sfântului Petru, cuvinte care conțin un adevărat program ce poate fi urmat pe calea sfințeniei: „Ca niște buni administratori ai harului de multe feluri al lui Dumnezeu, fiecare, după carisma pe care a primit-o, să vă slujiți unii pe alții. Dacă cineva vorbește, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu; dacă cineva slujește, să o facă după puterea pe care i-a dăruit-o Dumnezeu, pentru ca în toate să fie preamărit Dumnezeu prin Isus Cristos, căruia să-i fie gloria și puterea în vecii vecilor” (Pt 4,10-11).

Această idee a fost exprimată, de altfel, și de Papa Francisc în Exortăția apostolică *Gaudete et exsultate*: **„Pentru a fi sfânt nu trebuie să fi episcop, preot sau călugăr. [...] Ești o persoană consacrată? Fii sfânt trăindu-ți angajamentul cu bucurie. Ești căsătorit? Fii sfânt iubindu-ți și purtând de grijă soțului sau soției tale, așa cum face Cristos cu Biserica. Lucrezi? Fii sfânt lucrând cu onestitate și competență în slujba semenilor. Ești părinte sau bunic? Fii sfânt învățându-i cu răbdare pe cei mici cum să îl urmeze pe Isus. Ești într-o poziție de autoritate? Fii sfânt lucrând pentru binele comun și renunțând la interesele tale personale.”**

Așadar, sfințenia este o chemare pentru toți! „Așadar, toți credincioșii sunt chemați și datori să tindă spre sfințenie și spre desăvârșirea proprie stării lor” (*Lumen gentium*, 42)! Deci, drum bun în noul an, pe calea sfințeniei!

Pr. paroh Mihai Mărtinaș